

фічний інститут 1994-го року назвав академіка Ю.М.Пахомова Людиною року.

Для нього не було такого, чого не можна зробити. Він спресовував час, він випереджав час, він створював нові наукові напрями і виміри аналізу сучасності, вчив діяти швидко та якісно. Порядність, людяність, висока професійна культура й етика, надійність і конструктивність в усьому, у виконанні будь-яких завдань — це були його вимоги до себе і до своїх колег.

Усі, кому пощастило знати Юрія Миколайовича, працювати з ним, навчатися у нього, назавжди збережуть світлу пам'ять про цю видатну постать справжнього вченого, неординарного мислителя сьогодення і щирю любов до нього як до звичайної Людини, яка вміла любити, жити, творити, щедро ділитися теплом своєї душі і багатством невечернього інтелектуального світу.

Вічна пам'ять, Юрію Миколайовичу!

27 вересня 2014 року обірвалося життя нашої колеги **ШЕВЧУК МАРІЇ ВАСИЛІВНИ**, яку пов'язували з Академією наук України 36 років праці на бухгалтерській ниві.

Марія Василівна народилася 4 серпня 1956 року на Київщині в селі П'ятигори Тетіївського району у сім'ї, де під дбайливим доглядом працелюбних тата й мами зростали чотири доньки.

Закінчивши середню школу, Марія Василівна пішла працювати на Київський хлібозавод — спочатку як укладальниця готової продукції, а згодом — як пекар четвертого розряду. Вже тоді вона мріяла працювати у фінансовій царині, а 1978 року мрія почала здійснюватися — здібну дівчину взяли на роботу в Інститут фізіології АН УРСР на посаду старшого бухгалтера.

Новим щаблем в опануванні професії став вступ у 1981 році до Одеського фінансового технікуму, після закінчення якого у 1983 році Марія вже мала кваліфікацію “бухгалтера-фінансиста”. Набуті знання та досвід стали у пригоді на новому місці роботи — в Інституті історії АН УРСР, куди вона перейшла в листопаді 1983-го як заступник головного бухгалтера інституту.

Восьмирічний бухгалтерський досвід та подальше навчання в Київському державному економічному університеті (1988–1993), який вона закінчила за кваліфікацією спеціаліста-економіста, дали змогу прийти у трудовий колектив Інституту соціології НАН України на самостійну керівну роботу. Практично від часу створення нашої наукової установи, тобто від 17 липня 1991 року Марія Василівна працювала головним бухгалтером Інституту, готувала молоду зміну, докладала багато зусиль у справі розвитку бухгалтерської служби й увесь свій професіоналізм упродовж 23 років використовувала для того, щоб за непростих економічних умов усім співробітникам нашої установи працювалося максимально комфортно.

Невблаганна хвороба не відступила перед винятковою мужністю Марії Василівни у боротьбі з цим лихом, що особливо уявнилося останніми місяцями її життя.

Неможливо повірити, що пішла з життя така молода, вродлива жінка, життєрадісна людина, чудова мама. Щиро тужимо через передчасну смерть нашої колеги і виражаємо глибоке співчуття рідним та близьким.

Світла пам'ять про Марію Василівну назавжди залишиться в наших серцях.

*Дирекція, профспілковий комітет,
співробітники Інституту соціології НАН України*